

[Gert Petersen]

jeg dybt uenig i. Men ét havde jeg dog fælles med fru Pia Kjærsgaard: Vi synes, dette er en elendig regering. Hvis fru Pia Kjærsgaard vil tage den logiske konsekvens af det og stemme for en mistillidsdagsorden til denne regering, så man kan gøre et forsøg herinde på at få dannet noget bedre, kan jeg garantere for, at vi er der aldeles omgående med at foreslå en mistillidsdagsorden. Det kan jeg godt love fru Pia Kjærsgaard.

Hvis fru Pia Kjærsgaard ikke vil det, altså tage konsekvensen af det, hun har sagt her, og udtrykke mistillid til regeringen gennem en dagsorden, giver jeg ikke meget for den oppositionsholdning, som er kommet til udtryk fra Fremskridtspartiets side. Så er der ikke noget reelt i den.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning, og så går vi over til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Først til hr. Kaj Poulsen: Sønderlemmende kritik. Jamen er hr. Kaj Poulsen ikke enig med mig i, at det trænger regeringen faktisk også ganske alvorligt til? (*Afbrydelse*). Det var godt.

Så beklager hr. Kaj Poulsen sig over, at vi nu har fået så mange pladser i Folketingets udvalg, som vi har. Jeg kan godt sige til hr. Kaj Poulsen, at det vil blive udnyttet til sidste dråbe, og at det vil blive udnyttet til at føre Fremskridtspolitik også i Folketingets udvalg.

Så er der politikerleden. Det skal jeg ganske overlade til hr. Kaj Poulsen og det socialdemokratiske pamperti.

Så må jeg sige til hr. Kent Kirk, at jeg havde store forhåbninger til den konservative politiske ordfører, da hr. Kent Kirk kom ind i Folketinget, men hr. Kent Kirk er i lighed med sine partifæller blevet en ganske almindelig socialdemokratisk politiker, som hellere vil samarbejde med Socialdemokratiet end med Fremskridtspartiet! Det er sørgeligt. Og hvis jeg er udlært som Z-politiker, som der blev sagt, jamen så er jeg kun ganske godt tilfreds med det. Jeg har altid været 100 pct. tilfreds med Fremskridtspartiets politiske linje, og det burde hr. Kent Kirk som såkaldt borgerlig politiker også være.

Så var der hr. Gert Petersen. Jamen vi ønsker ikke hr. Svend Auken tilbage – eller ikke engang tilbage, for han har jo aldrig rigtig prøvet det – vi ønsker ikke hr. Svend Auken som statsminister. Vi har gang på gang sagt til pressen, hver evig eneste gang man har spurgt Fremskridtspartiet: Vi vil ikke stemme for en mistillidsdagsorden. Vi er stensikre på, at på et eller andet tidspunkt falder regeringen af sig selv, eventuelt hvis den kommer med en ny regeringspakke, hvor man forøger skatte- og afgiftstryk i dette land. Så kan regeringen være sikker på at den ikke får Fremskridtspartiets stemmer. Og det kommer ganske givet. Om regeringen så vil falde på det, er en anden ting, men det kan jo til gengæld være, at Socialistisk Folkeparti vil stemme for den pakke, og så falder regeringen jo ikke.

Vi har peget på den nuværende statsminister som statsminister, fordi, som jeg har sagt før under en forespørgsel rejst af partiet Fælles Kurs: Hellere en halv rød regering end en hel rød regering.

Marianne Jelved (RV):

Vi har i Det Radikale Venstre noteret os, at den nye regering indtil videre er blevet modtaget med skepsis af de fleste andre partier i Folketinget.

Forventningerne om, at der kan komme gode resultater ud af denne constellation, er åbenbart ikke store. Vi har i Det Radikale Venstre til hensigt at gøre denne skepsis til skamme.

De økonomiske problemer og de manglende muligheder for at løse disse problemer førte til et regeringsskifte i 1982. Som bekendt har Det Radikale Venstre bidraget til den økonomiske politiks gennemførelse i de forløbne 6 år. Men efter vores opfattelse kan den økonomiske politik ikke udskilles af helheden. Menneskers liv afhænger ikke kun af kroner og øre, af balanceunderskud og lign. Det handler i allerhøjeste grad også om de muligheder, der gives den enkelte for at have indflydelse på og ansvar for sit eget liv, og om de muligheder, der gives for i fællesskaber at få udfoldelsesmuligheder og indhold i tilværelsen. Og det handler om medansvar for og om indflydelse på de globale sammenhænge, vi er en del af.

Valget i september 1987 gav Folketinget en sammensætning, som gjorde det uhyre vanskeligt at føre en konsekvent politik. Det Radikale